

Dániel könyve – Száznolcvankilencedik rész

A paniumi csata prófétai szövedéke: előjáték a vasárnaptörvényhez

Jeff Pippenger

2024-04-19

A paniumi csata lényegében lelki hadviselés volt. Közvetlenül a vasárnaptörvény előtt a nyolcadik elnök — aki Ronald Reagan óta a hatodik a vég idején, 1989-től számítva, aki egyúttal az utolsó republikánus elnök, és aki a leggazdagabb elnök is, valamint aki a globalizmus egész birodalmát is felláztatja — a hitehagyott protestantizmust fogja vezetni abban, hogy legyőzze Pán görög vallását, amely a globalizmus „woke-izmusa”. A tizenegyedik és tizenkettedik versben az a történelem, amely a 2014-es ukrajnai háborúval kezdődik, a tizenhatodik versben a vasárnaptörvényről zárul le. A tizenötödik vers a paniumi csata, és a paniumi csata az actiumi csatához vezet, amely a harmadik világháború.

„A nagy földrengés” órájában, amely a tizenhatodik vers vasárnapi törvénye, a harmadik jaj iszlámja megtámadja az Egyesült Államokat, felingerelve a nemzeteket és nemzeti pusztulást idézve elő. Ezt a támadást a paniumi csata előzi meg. A vasárnapi törvény idején jön létre a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármas szövetsége.

„A pápaság intézményét Isten törvényének megsértésével kikényszerítő rendelet által nemzetünk teljesen elszakad az igazságosságtól. Amikor a protestantizmus kezét átnyújtja a szakadékon, hogy megragadja a római hatalom kezét; amikor átnyúl a mélység fölött, hogy kezét fogjon a spiritizmussal; amikor e hármas szövetség befolyása alatt országunk mint protestáns és köztársasági kormányzat megtagadja Alkotmánya minden alapelvét, és intézkedéseket tesz a pápai hamisságok és tévelygések terjesztésére, akkor tudhatjuk, hogy elérkezett Sátán csodálatos munkálkodásának ideje, és hogy közel van a vég.” Testimonies, 5. kötet, 451.

Ekkor a pápaság halálos sebe teljesen begyógyul, és legfőbb hatalommal uralkodik mindaddig, míg végül el nem jut a végéhez, és senki sem lesz, aki segítsen rajta. Amikor Róma legyőzi a harmadik akadályt, akkor uralkodik, amint azt a pogány Róma jelképezi Dániel könyve nyolcadik fejezetének kilencedik versében, valamint a tizenegyedik fejezet tizenhatodiktól tizenkilencedikig terjedő verseiben. Amikor a pápai Róma eltávolította a három szarvat, legfőbb hatalommal uralkodott ezerkétszázhatvan éven át, miként a pogány Róma is legfőbb hatalommal uralkodott háromszázhatvan éven át, miután Kr. e. 31-ben, az actiumi csatában legyőzte Egyiptomot, a harmadik akadályt.

A nyelvtanban az „-ium” képzőt egy szó végéhez illesztik, hogy olyan főnevet alkossanak, amely valamely helyet, állapotot vagy valaminek a gyűjteményét jelöli. Általánosan használják műszaki és tudományos szakkifejezések képzésében, különösen a kémiában és a biológiában. Például: a „stadium” atlétikai versenyek vagy egyéb események helyszínére utal, az „aquarium” olyan helyre utal, ahol vízi élőlényeket vagy növényeket tartanak bemutatás céljából, a „gymnasium” pedig testgyakorlásra vagy edzésre szolgáló helyre utal. A tudományos terminológiában az „-ium”

gyakran valamely kémiai elem vagy vegyület jelölésére szolgál, különösen akkor, amikor az elemet vagy vegyületet elkülönítették vagy felfedezték. Például: a „sodium” a Na vegyjellel jelölt kémiai elemre utal, a „calcium” pedig a Ca vegyjellel jelölt kémiai elemre.

A pogány Róma legfőbb uralmának kezdete az actiumi csatában valósult meg, a paniumi csata pedig megnyitotta az ajtót az Actium által jelképezett háború előtt, mert „sort sorra” Actium a vasárnaptörvényt jelképezi, amikor a pápaság ismét legfőbb hatalommal uralja a világot.

Actium tengeri csata volt, Panium pedig szárazföldi csata; így e két csata összekapcsolása olyan ütközetet jelképez, amely világszintű, s magában foglalja a szárazföldet és a tengert. Actium, az ókori történelem leghíresebb tengeri csatája, szintén világméretű háborút jelképez, mert „a vizek, amelyeket láttál, ahol a paráznánő ül, népek, sokaságok, nemzetek és nyelvek.” Panium olyan lelki háborút jelképez, amely az igen közeli vasárnaptörvénynél politikai háborúval kapcsolódik össze.

A „pan” szó főnévként a szövegkörnyezettől függően több jelentéssel bír, a görög mitológiában azonban Pán a pásztorok, a nyájak, a falusi zene és a vadon istene. Gyakran félig ember, félig kecske alakjaként ábrázolják, aki a zene és a természet iránti szeretetéről ismert.

„A megtévesztés nagy drámájának megkoronázó cselekményeként maga a Sátán fogja megszemélyesíteni Krisztust. Az egyház régóta azt vallja, hogy reménységeinek beteljesedését a Megváltó eljövételétől várja. Most a nagy csaló azt a látszatot fogja kelteni, hogy Krisztus eljött. A föld különböző részein a Sátán meg fog jelenni az emberek között mint fenséges lény, káprázatos ragyogásban, hasonlóan ahhoz a leíráshoz, amelyet János ad Isten Fiáról a Jelenések könyvében. Jelenések 1:13–15.” A nagy küzdelem, 624.

Pán a pásztor-isten, és a valódi Pásztor megszemélyesítője lesz. Sátán Krisztus megszemélyesítését a vasárnaptörvénynél kezdi, mert „a rendelet” idején „megtudhatjuk”, hogy eljött Sátán csodálatos munkálkodásának ideje, és hogy közel van a vég.

A „pan” szó utalhat egy sekély, széles peremű főzőedényre is, amelyet sütésre, pirításra vagy étel készítésére használnak. A végső háború a szellemi Jeruzsálem körül összpontosul, ama szent hegy körül, amely zászlóként emeltetik fel, és ama hegy körül, amelyhez Istennek Babilonban még ott levő másik nyája menekül. Abban az időben minden nemzet a szellemi Jeruzsálem ellen jön fel, amely „csészeként” (pan) van azonosítva.

Az Úr igéjének terhe Izráel felől — így szól az Úr, aki kifeszítette az egeket, megalapította a földet, és megalkotta az ember lelkét öbenne. Íme, részegítő pohárrá teszem Jeruzsálemet minden körülötte levő nép számára, amikor ostrom alá veszik mind Júdát, mind Jeruzsálemet. És azon a napon súlyos kövé teszem Jeruzsálemet minden nép számára; mindazok, akik azt emelni próbálják, súlyosan megsebesülnek, noha a föld minden népe összegyűlik ellene. Zakariás 12:1–3.

Jeruzsálem maga is az üst, mert ez az a serpenyő, amelyben a dráma játszódik. Az „üst” főzőedényt jelent.

Akkor ezt mondta nekem: Embernek fia, ezek azok a férfiak, akik gonoszságot kóholnak, és istentelen tanácsot adnak ebben a városban; akik ezt mondják: Nincs közel; építsünk házakat;

ez a város az üst, mi pedig a hús. Ezért prófétálj ellenük, prófétálj, embernek fia. És az Úrnak Lelke reám szállt, és ezt mondta nekem: Szólj; így szól az Úr: Így beszéltek, Izráel háza; és én jól tudom mindazt, ami elmétekben felmerül, minden egyes dolgot. Megsokasítottátok halottaitokat ebben a városban, és megtöltöttétek utcáit megöltekkel. Ezért így szól az Úr Isten: A ti megöltjeitek, akiket annak közepébe helyeztetek, azok a hús, és ez a város az üst; de titeket kihozlak annak közepéből. Fegyvertől féltetek, azért fegyvert hozok reátok, ezt mondja az Úr Isten. És kihozlak titeket annak közepéből, és idegenek kezébe adlak benneteket, és ítéleteket hajtok végre rajtatok. Fegyver által hullotok el; Izráel határán ítélek meg benneteket; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. Ez a város nem lesz nektek üst, és ti sem lesztek hús annak közepében; Izráel határán ítélek meg benneteket. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr; mert nem az én rendeléseimben jártatok, és nem hajtottátok végre ítéleteimet, hanem a körülöttetek levő pogányok szokásai szerint cselekedtetek. Ezékiel 11:2–12.

Az angolban a „pan” előtag jelentése: „egyetemes”, „minden” vagy „átfogó”. Például a „panoráma” egy terület széles vagy átfogó látképére utal, a „panteizmus” arra a hitre, hogy a világegyetem isteni, a „pánamerikai” pedig olyasmire vonatkozik, ami Amerika valamennyi országát érinti. Így a „pan” világméretű háborút jelöl.

„Sátán jelentéktelen kérdésekkel tereli el az emberek gondolatait, hogy ne lássák világosan és határozottan a rendkívüli fontosságú dolgokat. Az ellenség azt tervezi, hogy csapdába ejti a világot.”

„Az úgynevezett keresztény világ nagy és döntő jelentőségű események színtere lesz. A hatalmon levő emberek a pápaság példáját követve olyan törvényeket hoznak, amelyek a lelkiismeretet szabályozzák. Babilon paráznsága haragjának borával itat meg minden nemzetet. Minden nemzet érintve lesz.” Selected Messages, 3. könyv, 392.

Az „act” szó főnévként „egy törvényhozó testület által meghozott hivatalos írásbeli határozatot vagy törvényt” jelent.

„Amikor nemzetünk oly módon tagadja meg kormányzatának alapelveit, hogy vasárnapi törvényt léptet életbe, a protestantizmus e cselekedetben kezdet fog a pápasággal.” Testimonies, 5. kötet, 712.

Az úgynevezett keresztény világ nagy cselekedetek, vagy felvonások színtere, és minden nemzet (pan) részt fog venni benne. Az „act” szó utalhat egy színdarab, film vagy más előadás egy felosztására vagy szakaszára is, amelyet rendszerint események vagy cselekvések meghatározott együttese jellemez. Az „act” szó igeiként azt jelenti, hogy valaki meghatározott cselekvést hajt végre, vagy bizonyos módon viselkedik. Arra is utalhat, hogy valaki tettet vagy szerepet játszik, mint amikor színdarabban vagy filmben játszik.

„A világ színház. A szereplők, lakosai, arra készülnek, hogy eljátsszák szerepüket az utolsó nagy drámában. Istent szem előtt tévesztették. Az emberiség nagy tömegei között nincs egység, kivéve amennyiben az emberek szövetségre lépnek önző céljaik megvalósítása érdekében. Isten figyelemmel kísér mindent. A lázadó alattvalóira vonatkozó szándékai beteljesednek. A világ nem adatott emberek kezébe, jöllehet Isten megengedi, hogy a zűrzavar és rendetlenség

elemei egy ideig uralkodjanak. Alulról jövő hatalom munkálkodik azon, hogy előidézzé a dráma utolsó nagy jeleneteit,—Sátán Krisztusként jön el, és a hamisság teljes megtévesztő erejével munkálkodik azokban, akik titkos társaságokban kötik össze magukat egymással. Akik engednek a szövetezés szenvedélyének, az ellenség terveit valósítják meg. Az okot követi a következmény.”

„A törvényszegés csaknem elérte határát. Zűrzavar tölti be a világot, és hamarosan nagy rettegés száll az emberekre. A vég nagyon közel van. Nekünk, akik ismerjük az igazságot, fel kell készülnünk arra, ami hamarosan lesújt a világra, mint mindent elsöprő meglepetés.”

Review and Herald, 1903. szeptember 10.

Panium és Actium a harmadik világháborút jelképezik. Abban a háborúban természetfölötti megnyilatkozások lesznek, amint azt a görög kecskeisten, Pán ábrázolja. A háború összefüggésben áll majd a vasárnaptörvény „cselekedetként” való kikényszerítésével. És a háború úgy azonosíttatik, mint „az utolsó jelenetek a nagy drámában”, mert ez nemcsak a vasárnapi törvényhozás kikényszerítésének jogi aktusa, hanem egyúttal az evangéliumi dráma tetőpontja is az emberi kegyelemidő záró óráiban. Azon csata előtt, ahol Panium és Actium prófétikusan egyesül, Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenhatodik versében Isten végidei serege már fel lesz támasztva, és zászlajuk, amely hadi jelvény, akkor felemeltetik. Az „ensign” elsődleges jelentése egy hadsereg zászlaja.

Act és Pan Actium és Panium, és a Csodálatos Nyelvész irányította mindkét csata földrajzát, neveit és történelmét, mert ez a történelem közvetlenül a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény előtti időszak. A paniumi csata Kr. e. 200-ban zajlott, a tizenhatodik vers pedig azonosítja, hogy Róma Kr. e. 63-ban elfoglalta Jeruzsálemet.

A 200 Kr. e. és 63 Kr. e. közötti időszak által jelképezett utolsó napok történelmének keretében fog megvalósulni az Egyesült Államokban a fenevad képmásának kialakulása, amint azt a 161 Kr. e. és 158 Kr. e. közötti történelmi szakasz jelképezi. Az Egyesült Államokban a fenevad képmása felállításának végső mozzanatait magában foglaló időszak előtt lesz egy esemény, amelyet a 167 Kr. e.-i modeini felkelés jelképez. A felkelést a görögök által kikényszerített vallás elleni lázadás mintázza, és ez a lázadás egy olyan útjelzőhöz fog vezetni, amelyet a templom Kr. e. 164-ben történt újraszentelése jelképez.

Kr. e. 164-re a zsidóság azért emlékezik, mert az a csoda történt, hogy egy napra elegendő szent olaj nyolc napig tartott. Ennélfogva Kr. e. 164, amely megelőzi Kr. e. 161-et, egy sátáni csodát azonosít, amely Isten hitehagyott népéért vitetett véghez. A csoda úgy jelenik meg, mint amikor egy nap nyolc napot hoz létre, és annak az első napnak az olaja volt az, ami az egész nyolc napot ellátta. A csoda arra az egy részre hozatott, amely a hétből való volt, és ez a waymark éppen abba a történelmi szakaszba van elhelyezve, amelyben a hétből való nyolcadik rejtélye megy végbe mind a hitehagyott republikánus szarvon, mind a hitehagyott protestáns szarvon.

A sátáni csodák megnyilvánulása a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény előtt a görög Pán istenhez kapcsolódik. Amikor a paniumi csata megvívatik és Trump, valamint a hitehagyott protestantizmus győzelmet arat benne, „Pandóra szelencéje” megnyílik, és nem lesz mód

megoldani azokat a problémákat, amelyek akkor az emberiségre szabadulnak, mert „hamarosan nagy rettegés száll az emberekre. A vég igen közel van. Nekünk, akik ismerjük az igazságot, készülnünk kell arra, ami hamarosan elsöprő meglepetésként fog a világra törni.”

A száznegyvennégyezer azok, akiket Isten Igéjének megszentelő ereje pecsételt el, amely Jézus Krisztus Kijelentésének feltöretése által adatott. Az a Kijelentés az igazság több meghatározott vonulatát foglalja magában, és megszentelt tanítást nyújt arról, hogy kicsoda Jézus. Mint Isten Igéje, Ő a Csodálatos Nyelvemester, aki minden emberi nyelvet uralma alatt tartott, mivel az Ő hatalma által jöttek létre a különféle nyelvek, amikor zavart bocsátott a bábéli toronyra. Ő a Csodálatos Számláló, aki titkokat rejtett el az Igéjében elénk tárt számokban, valamint egész teremtett világában. Ő a történelem irányítója, mert a történelem az Ő története. Ő teremtette a földet, és Ő irányította a földgolyó földrajzi alakzatát az Özönvíz után, és ezért azokat a különféle prófétai földrajzi viszonyokat is, amelyek az Igéjében található „igazságokat” alkotják. A száznegyvennégyezer többek között azokat jelképezi, akik hit által nyilvánvalóvá teszik, hogy Ő teremtett mindent.

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő kezdetben Istennél volt. Minden őáltala lett; és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. János 1:1–3.

Pandora szelencéjének története az ókori görög mitológia egyik mítosza. Elsősorban a görög költő, Hésziódosz „Munkák és napok” című művében, valamint különféle más klasszikus forrásokban található meg. Nyilvánvalóan Éva Édenkertben átélt tapasztalatának parafrázisa. A „Pandora” név az ókori görög mitológiából származik. A görög „pan” és „dora” szavakból ered; jelentésük rendre: „minden”, illetve „ajándékok”. Pandora jelentése: „minden ajándékkal megáldott”. Éva az egyház jelképe, és minden ajándék Isten egyházában található.

A görög mitológiában Pandora volt az első halandó asszony, akit az istenek teremtettek. A mítosz szerint Héphaisztosz alkotta meg őt Zeus, az istenek királya parancsára, egy terv részeként, amelynek célja az emberiség megbüntetése volt. Az istenek mindegyike ajándékokkal halmozta el Pandorát, beleértve a szépséget, a báj, az értelmet és a kellemességet. Zeus adott neki egy korsót (a későbbi elbeszélésekben ez dobozzá változott), és megparancsolta neki, hogy semmilyen körülmények között ne nyissa ki. Évának azt mondták, hogy a kert minden fájáról ehet, kivéve „a kert közepén levő fáról”.

Pandorát, akit legyőzött a kíváncsiság, végül elbukott a kísértésben, és felnyitotta a korsót. Amint ezt megtette, mindazok a bajok, fájdalom és betegségek, amelyeket korábban odabent tartottak, kiszabadultak a világba, s szenvedést és nyomorúságot terjesztettek az emberiség között. Egyvalami azonban a korsóban maradt: a remény. A mítosz egyes változatai szerint Pandora gyorsan visszazárta a korsót, megakadályozva, hogy a remény kiszabaduljon, míg mások szerint a remény is előjött, és a csapásokkal szemben némi derűlátást és kitartást nyújtott az emberiségnek.

Pánium csatája egyesül Aktium csatájával a hamarosan eljövendő vasárnapi törvényt, és a hamarosan eljövendő vasárnapi törvényt az Éden kertjében lezajlott próba előképezte. A kertben a próba csupán Ádámra és Évára vonatkozott, de az utolsó napokban e próbának az egész világ minden emberével szembe kell kerülnie. Az első próba, amely abban állt, hogy hisznek-e vagy sem

Isten Igéjének a kertben, a vasárnapi törvény utolsó próbáját jelképezi. Éva elbukott azon az első próbán, és megnyitotta a nyomorúság áradatának zsilipjeit az emberiségre, miként azt Pandora mítosza szemlélteti.

Amikor a paniumi csata egyesül az actiumi csatával, az egész emberiség előtt megnyílik az a próba, amelyet az Éden kertje jelképezett. Az a reménység, amely akkor a világ számára adatik, az a zászló, amely felemeltetik, hogy az egész világ (panoráma) lássa.

Világ minden lakói és a földnek minden lakosai, lássátok meg, amikor zászlót emel a hegyeken; és amikor trombitát fú, halljátok meg. Ézsaiás 18:3.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„A világ színház; lakói pedig mint szereplők arra készülnek, hogy eljátsszák szerepüket az utolsó nagy drámában. Az emberiség nagy tömegei között nincs egység, kivéve amikor az emberek önző céljaik megvalósítására szövetkeznek. Isten szemléli mindezt. Az Ő lázadó alattvalóira vonatkozó szándékai be fognak teljesedni. A világ nem adatott emberek kezébe, noha Isten egy időre megengedi, hogy a zűrzavar és a rendetlenség elemei uralkodjanak. Egy alulról jövő hatalom munkálkodik azon, hogy létrehozza a dráma utolsó nagy jeleneteit,—Sátán Krisztusként jelenik meg, és a hamisság minden megtévesztő voltával munkálkodik azokban, akik titkos társaságokba tömörülve összekötik magukat. Akik engednek a szövetkezés szenvedélyének, az ellenség terveit valósítják meg. Az okot követni fogja az okozat.”

„E kijelentés soha nem bírt akkora erővel, mint amekkorával ma bír. A világ egyre inkább semmibe veszi Isten igényeit. Az emberek vakmerőkké lettek a törvényszegésben. A világ lakóinak gonoszsága csaknem betöltötte bűnük mértékét. Ez a föld csaknem eljutott arra a pontra, amikor Isten megengedi a pusztítónak, hogy véghezvigye rajta akaratát. Az emberek törvényeinek Isten törvénye helyébe állítása, a vasárnapnak a bibliai szombat helyébe emelése pusztán emberi tekintély által: ez az utolsó felvonás a drámában. Amikor e helyettesítés egyetemessé válik, Isten kinyilatkoztatja magát. Fölkel fenségében, hogy rettenetesen megrázza a földet. Eljön lakóhelyéről, hogy megbüntesse a világ lakóit bűneikért, és a föld feltárja vérét, és megölteit többé el nem takarja.”

„Az örökkévaló korszakok válságának küszöbén állunk. Isten ítéletei gyors egymásutánban követik majd egymást: tűz, árvíz és földrengés, háborúval és vérontással. Ebben az időben nem szabad meglepődnünk a nagy és döntő eseményeken; mert az irgalom angyala nem maradhat már sokáig, hogy oltalmazza a meg nem térőket.

„A válság fokozatosan lopózik ránk. A nap ragyog az egekben, megszokott pályáját járva, és az egek még mindig Isten dicsőségét hirdetik. Az emberek még mindig esznek és isznak, ültetnek és építenek, házasodnak és férjhez mennek. A kereskedők még mindig vesznek és adnak el. Az emberek még mindig egymást taszigálják, a legelőkelőbb helyért küzdve. Az élvhajhászok még mindig színházakba, lóversenyekre, szerencsebarlangokba tódulnak. A legnagyobb izgalom uralkodik, mégis a kegyelmi idő órája gyorsan lezárul, és hamarosan minden eset örökre eldől. Sátán látja, hogy ideje rövid. Minden eszközét működésbe hozta,

hogy az emberek megtévesztessenek, félrevezetessenek, lefoglaltassanak és megbabonáztassanak, míg a kegyelmi idő napja véget nem ér, és az irgalom ajtaja örökre be nem zárul.”

„A törvényszegés csaknem elérte tetőpontját. Zűrzavar tölti be a világot, és hamarosan nagy rettegettség száll az emberekre. A vég igen közel van. Nekünk, akik ismerjük az igazságot, készülnünk kell arra, ami hamarosan mindent elsőprő meglepetésként szakad a világra.

„A mindenütt eluralkodó gonoszság idején tudhatjuk, hogy a végső nagy válság közel van. Amikor Isten törvénye iránti dacos engedetlenség csaknem egyetemessé válik, amikor népe embertársai részéről elnyomatást és gyötrelmet szenved, az Úr közbelép.”

„Nagy és ünnepélyes események küszöbén állunk. A próféciaák teljesednek. Különös, eseményekben gazdag történelem íródik a menny könyveiben. Világunkban minden nyugalanságban van. Háborúk vannak, és háborúk hírei. A nemzetek haragszanak, és eljött a holtak ideje, hogy megítéltesse. Az események úgy változnak, hogy előidézzék Isten napját, amely nagy sietséggel közeleg. Mintegy csupán egy rövid időpillanat maradt még hátra. Ám noha már nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen, jelenleg még nincs általános összecsapás. Egyelőre a négy szelet visszatartják, míg Isten szolgái homlokukon elpecsételtetnek. Akkor a föld hatalmai felsorakoztatják erőiket az utolsó nagy csatára.”
Christian Service, 50, 51.